

A fent említett összes erdőterületen a felügyeletet 1 erdőmester, 4 erdősz és 42 erdővéd teljesíti kik mindnyájan lovat tartani tartozván, az erdők különböző részein állandóan künlakni kötelesek.

Makktermés e vidéken — mivel a hernyók és cserebogarak majdnem minden tavasszal megjelennek — ez év tavaszán épen minden külső erdeinket csaknem az utolsó lombig le pusztították, csupán 8 avagy 10 év alatt szokott lenni; a múlt kedvező évi makktermés azonban a városi pénztár részére 8655 ftot jövedelmezett, gubics termés az 185%-ik év óta nem volt.

A május-juniusi fagyról.

Májusban vagy június első felében egy alkalmatlan vendég szokta Európa continensét meglátogatni. A legvendégszeretőbb gazda is remegve néz elébe, mert ez egy impertinens egy vendég ám, nem sokat gondol azzal, hogy kedves emlékeket hagyjon hátra, mag után.

Értjük a kisebb nagyobb mértékben majd minden évben előkerülő dérral járó május-juniusi hideget,

E jelenség nálunk is ismeretes, sőt 1865-ről szomoruan emlékeztes. Sokan megbirkóztak annak kimagyarázásával. Némelyek azt állítják: hogy a poláris jégtömegeből kiszakadt egyes jéghegyek usznak alá az atlanti tengeren s Európa partjai közelébe kerülvén, az ormaikon — mint valami váracspan — tanyázó hideg, rabló várurként Európa száraz földére csap; szerintök ez hozná magával az említett fagyot. Mások meg azon nézetben vannak: hogy a nap tányéra előtt egész raja vonul el a meteorköveknek, melyek elfogván a nap melegítő sugarait a földtől, alkalmat szolgáltatnak a hideg keletkezésére.

Azon tény, hogy a jelenség kisebb-nagyobb mértékben rendszeren előkerül, arra mutat: hogy származása nem lehet ily történetes körülményekhez kötött, de valamely általános meteorologiai törvényben kell hogy lelje magyarázatát.

A mai meteorologia nagy mestere: Dove az, ki e tekintetben is világosságot derített; kinek sikerült az ezen jelenséget szabályzó általános törvényre reámutatni.

A nagy meteorolog magyarázatának megértésére tudnunk kell: hogy földünk felületén egyedül a naptól kölcsönzi az éltető meleget; hogy a nap, sugárzás útján hat melegítőleg földünkre; s hogy a különböző testek, különböző mértékben melegesznek meg a nap sugarainál.

A száraz földnek és víznek, például, az a tulajdonsága van, hogy az első hamar és nagy mérvben megmelegszik a nap sugaraitól; egy vízterület ellenben csak huzamosabb idő alatt és kisebb mérvben; hanem ha egyszer megmelegedett, hosszabb ideig tartja magában a meleget, mint a száraz föld terület, mely a mily könnyen magába vette, ép oly könnyen kisugározza azt.

Ezen adatok világot vetnek Dove magyarázatára.

Ebből ugyanis az következik, hogy míg a tél Európa földjének közepén rendesen kemény szokott lenni: nyugati partjain a kevesebb meleget hosszabban megtartó atlanti tenger befolyására jóval enyhébb, elannyira, hogy ott havat is alig látnak; az északra fekvő Nagy-Británia és Irland nem ismeri az Europa kontinensén uralgó kemény téli hideget; örökös zölddel borított rónái egész télen át dus legelőket szolgáltatnak. —

A mint a tél után a tavasz beáll, a föld északi felére került nap egyre növekedő erejével apránként elolvasztja a havat Európa kontinensén; mind jobban-jobban fölmelegíti területét, elannyira, hogy május vége felé beáll azon sajátságos állapot: mely szerint Európa száraz földje jóval melegebbé lesz a szomszéd atlanti tenger vizénél; fölötte, ennek következtében, egy fölfelé áramló légvonat támad, melynek helyét kipótlandó, észak nyugati szél alakjában nehéz hideg szél ömlik a tengerről Európa kontinensére. A gonosz ellenség hamvas fellegek keletkezésével adja hírül megjelenését s vidékeinken megtelepedvén, leforrázza a nap sugarai által kicsalt ifju növényéletet.

Ezen elmélet szerint a késői tavasznak mérsékelnie, a korainak fokoznia kell e jelenséget. Szépen de egyszersmind szomoruan igazolja ezt minálunk is az 1866-beli májusi fagy. Alig emlékezünk ily szépen indult tavaszra; a korai meleg és kedvező időjárás, legszebb, reményre jogosította a szőlő- és mezei gazdát. Keserűen emlékezünk, hogy legszebb reményeink közepette mily szomoruan csalódtunk; mily pusztításokat tett terményeinkben hazaszerte a váratlan beállott fagy.

Európában a korai tavasz nem hozhat jót; a későinek inkább örüljön a gazda, mert mentől kisebb Európa földjének s a szomszéd atlanti tenger vizeinek mérséklete közt a különbség: annál kevésbé tart-hat e gonosz ellenségnek, a május-juniusi hidegnek rohanásától.

(Sz.)

Mentovich Ferencz.

Az orsz. Erdészeti Egyesület

1868-ik évi Debreczeni közgyűlése.

E lapok t. szerkesztőségének felhívására adom a Debreczeni közgyűlés rövid vázlatát, míg a gyorsíró után szerkesztett teljes napló az Egyesület évkönyvében meg fog jelenhetni.

September 19-én a délutáni vonattal érkezett meg a Debreczeni közgyűlésen részt vett tagok tömbje. A Debreczeni indóházánál a város díszes küldöttsége fogadta a megérkezőket kik közt fájdalom hiában kerestük az elnököt Keglevich Béla Grófot, kit a Debreczeni polgárság annyira óhajtván várt s ki számára egy fáklyás menetben nyilatkozó Ova-tio is terveztetett. Ez alkalommal, de a közgyűlés tartama alatt is minden alkalommal ismételve hallottuk azon rendkívüli sajnálatot kifejezni hogy nagyrabecsült elnökünk, midőn kimaradása által közgyűlésünket megszorította, Debreczen városa közönségét is megfosztá azon régen várt alkalomtól, hogy irányában táplált tiszteletét nyilváníthassa. — A megérkezőket a városi küldöttség a város díszes fogatain, az erdőcsőszök egy csapatának előlovaglása mellett, a városházához kísérte, hol a bejegyzések megtörténte után mindenki kijelölt szállására vonult. — Este zene-és dalelőadás volt a színházban, hol az országos dalárünnepély alkalmá-